

Svajonų
ROMANAI

Jausmų
egzotika

Knygute.lt

JENNIFER HAYWARD

Ką šįkart iškrėtei, Frenke?

2018 liepa-rugsėjis

juos lydi
SĖKMĖ

Jennifer Hayward
(Dženifer Heivard)

**KĄ ŠIKART IŠKRĖTEI,
FRENKE?**

Dviejų knygų serija
„*Juos lydi sėkmė*“
Pirma knyga

Versta iš Jennifer Hayward,
Tempted by Her Billionaire Boss, 2015
© Jennifer Hayward, 2015

Šis leidinys publikuojamas pagal sutartį su
„Harlequin Enterprises II B.V. / s. à. r. l.“

Visi šios knygos personažai yra išgalvoti. Bet koks panašumas į tikrus asmenis, gyvus ar mirusius, yra visiškai atsitiktinis.

Visos teisės į šį kūrinį saugomos. Šį leidinį draudžiama atkurti bet kokia forma ar būdu, viešai skelbti, taip pat padaryti viešai prieinamą kompiuterių tinklais (internete), išleisti ir versti, platinti jo originalą ar kopijas: parduoti, nuomoti, teikti panaudai ar kitaip perduoti nuosavybėn be raštiško leidėjo sutikimo. Už draudimo nepaisymą numatyta teisinė atsakomybė.

© Gabrielė Virbickienė, vertimas iš anglų kalbos,
2018

© Lina Noreikaitė, dizainas, 2016

© Shutterstock.com, viršelio nuotrauka

© „Svajonių knygos“, 2018

ISBN 978-609-03-0396-2

Elektroninę versiją parengė Knygute.lt, 2018

1

Rokis Balboa nerimdamas suko ratus savo kvadratiniam akvariume, apšviestas ryškios dirbtinės šviesos. Toli gražu ne geriausia aplinka jautriai Frenkės Maserijos kruvinajai papūgai. Rokiui, pripratusiam prie Koburno Grantto stilingo ramių spalvų biuro su švelniu prislopintu apšvietimu, sunkiai sekėsi prisitaikyti prie šaltų Harisono Grantto Trečiojo valdų, kuriose karaliavo juoda spalva ir chromuotas metalas. Frenkei irgi buvo nelengva.

Jos lūpas iškreipė grimasa. Jeigu skrandis nebūtų pilve kūlversčiais vartėsis su kiekvienu nervingu Rokio uodegos vikstelėjimu, Frenkė būtų pajuokavusi, kad tapusi naująja direktoriaus asmenine asistente jaučiasi kaip žuvis, išmesta ant kranto. Harisonas Grantas, vyresnysis iš dviejų brolių Grantų, kilusių iš Long Ailando ir paveldėjusių milžinišką automobilių verslą, buvo pagarsėjęs kaip bosas, asmenines asistentes keičiantis tarsi kojines. Ar bent jau keitė iki Frenkės pirmtakės Tesos Fransis, kuri sutramdė legendinę pabaisą. Griežta ir bet kokią gyvą būtybę, įskaitant ir pasipūtusį tironą Harisoną Grantą, išauklėti gebanti Tesa

būtų ir toliau rūpinusis, kad pasaulyje taptų saugiau, tačiau jai nutiko labai žmogiškas dalykas – ji pastojo ir pareikalavo pusės metų motinystės atostogų. Didelėje pasaulio dalyje tai būtų įprastas prašymas, bet tik ne dieną naktį pulsuojančiame, nuolat į priekį judančiame Manhatane. Frenkei teko girdėti apie moteris vadoves, kurios iš gimdyklos dar sugebėdavo parašyti žinutę arba gimdydamos išreikti kam nors nurodymą. Žinoma, ji pati niekada taip negalėtų. Kai ji pagaliau ras tobulą vyrą, su kuriuo norės nugyventi visą likusį gyvenimą, vaikai jai bus svarbiau už viską. Priešingai nei jos tėvams, kurie savuosius įdarbino Maserijų šeimos restorane, kai tik šie paaugo tiek, kad galėtų nurinkinėti nuo staliukų indus.

Na, kas buvo, pražuvo. Frenkė atsiduso ir nuleido akis į krūvą dokumentų, susikaupusių ant jos stalo. Nežinojo, nuo ko pradėti. Jeigu Tesa būtų sustygavusi savo išėjimą kaip pati norėjo ir radusi naują asistentę įnoringajam viršininkui, Frenkės čia nebūtų. Tačiau, anot Tesos, Harisonas *atsisakė* pripažinti, kad ji išeina. Kiekvieną kartą apie tai užsiminus jo akys pasidarydavo stiklinės. Galiausiai, laikui senkant, Tesa pati susitarė dėl darbo pokalbių.

O tada nutiko tai, ko niekas nesitikėjo. Kol Harisonas verslo reikalais buvo išvykęs į Honkongą, Tesai prasidėjo priešlaikinis gimdymas. Visi darbo pokalbiai buvo atšaukti, o kilniaširdis Frenkės viršininkas Koburnas paskubomis paskyrė pareigas jai. Koburnas nusprendė, kad jo brolis neapsieis be asistentės. Jis net nepaklausė: *Frenke, ar galėtum?*

- Tai puiki proga sužibėti, - pasakė jis tuo savo įtikinamu balsu. - Šeši mėnesiai su Harisonu ir kompanija į tave žiūrės naujomis akimis.

Arba tapsiu dar viena Harisono Granto auka, - liūdnai pagalvojo Frenkė. Nuo tada, kai išmoko naudoti akių šešėlius ir ėmė lankytis prabangiame draugės Olgos tėvo biure, ji svajavo vieną dieną tapti spindinčia asistente. Kasdien vilkėti gražius kostiumėlius, gyventi nemiegančiame mieste ir dirbti su didžiausiais šulais ten, kur sudaromi didžiausi sandoriai.

Jeigu tai prieštarauja tėvų, troškusių, kad dukra liktų dirbti šeimos restorane, norams, nieko nepadarysi. Frenkė iš arbatpinigių pati susimokėjo už administratorės-asistentės išsilavinimą, studijas baigė geriausiai visoje laidoje ir toliau siekė savo svajonės.

Gavusi darbą pas nepaprastai gražų ir žavų

jaunėlį brolių Koburną Grantą jautėsi kaip sapne – ji dirbs legendinei Grantų šeimai, vienai seniausių Amerikos automobilių pramonės dinastijų, įsikūrusiai prašmatniame Manhatano dangoraižyje. Frenkei atrodė, kad vienu šuoliu įvykdė visą penkmečio planą.

Ji kibo į darbą visomis keturiomis. Per šešis su Koburnu praleistus mėnesius tapo efektyvumo ir profesionalumo įsikūnijimu. Nedaug moterų atsispirdavo jos viršininkui, viceprezidentui blizgančiomis akimis ir lengvabūdiška šypsena, bet Frenkė atsispyrė. Žinojo, buvo pasamdyta ne tik dėl žinių, bet ir dėl to, kad nesusilydė prieš jį per darbo pokalbį. Ir darbas su juo buvo vienas malonumas. Koburnas Grantas vertino jos efektyvumą, buvo dėkingas, kad ji neleidžia jam išsiblaškyti.

Bet kodėl taip lengvai atidavė ją liūtui? Frenkė nurijo gerklėje susikaupusį nerimo gumulą ir gurkštelėjo prancūziškos levandų arbatos, kuri *turėjo* nuraminti. Jei jaunesnysis Grantas garsėjo karštu temperamentu ir impulsyvumu, tai Harisonas – rimtumu ir ryžtingu tikslo siekimu. *Žmonės kalbėjo*, kad vyresniojo Granto charakteris tiesiog nepakenčiamas. Frenkė sakė žmonės kalbėjo, nes Tesa ją visada saugojo nuo savo viršininko ir ko nors pri-

reikus verčiau pati nusileisdavo žemyn, kad Frenkei nereikėtų kęsti jo nuotaikų svyravimų. Frenkė tam nė kiek nesipriešino. Ji išgyvens ir nesusipažinusi su vyru, kuris jaučiasi pasaulio bamba. Jeilio universiteto bendramoksliai buvo nubalsavę, kad iš visos laidos jis labiausiai tikėtinas kandidatas į prezidentus. Frenkės tėvas tvirtino, jog Harisonas Grantas turi pakankamai ryšių ir pinigų, kad kituose rinkimuose iškeltų save kaip nepriklausomą kandidatą. Kas žino, galbūt šiais laikais, kai visi kuo nors nepatenkinti, ir laimėtų.

Jei taip nutiktų, Koburnas taptų generaliniu direktoriumi, o ji – vyriausiąja administratore. Tobulas karjeros scenarijus visais atžvilgiais. Žinoma, jei tik išgyvens ateinančius šešis mėnesius.

Galvojant apie aplankus, kuriuos Tesa paliko pažymėjusi *svarbu*, tvinksintis skausmas iš Frenkės kairiojo smilkinio persimetė į galvos vidurį. Bendrovių susilieėjimas, akcininkų susitikimas, kelionė į Indiją po poros savaitių... Kaip ji viską suspės?

Frenkė akies kampučiu pastebėjo, kad Rokis greičiau suka savo demoniškus ratus tarsi įspėdamas apie neišvengiamą tragediją. Akys išvirtusios iš aristokratiškos kaktos, snukučio

išraiška grėsminga. *Taip, žinau*, – norėjo jį patikinti Frenkė. – *Bet jo atvykimui turime pasiruošti per dvidešimt keturias valandas.*

Tai reiškė, kad ji turi imtis darbo. Nepaisant nepasitenkinimo dėl staiga pasikeitusių planų, ji buvo pasiruošusi įrodyti Harisonui Grantui, kad yra geriausia asmeninė asistentė, kokia gali būti, neįskaitant Tesos – šių laikų Nuostabiosios Moters. Kito pasirinkimo nebuvo.

Bendrovių susiliejiimo dokumentų aplankas gulėjo krūvos viršuje. *Grant Industries* norėjo pirkti *Siberius*, rusų automobilių dalių tiekėją. Pakeliui į ligoninę Tesa spėjo perduoti, kad pats skubiausias darbas – surinkti papildomą informaciją, kuri Harisonui reikalinga, kad turėtų persvarą dviem pagrindiniais derybų klausimais.

Frenkė peržvelgė dokumentus ir nusprendusi, kad laukia ilga naktis, pasikuitė Tesos stalčiuje ieškodama maisto išsinešti valgiaraščio. Netoliese esantis tailandiečių restoranas atrodė patraukliai. Frenkė užsisakė vakarienę su pristatymu, nusispyrė batelius ir patogiai įsitaisė. Septintą naujasis apsaugininkas atnešė jos vakarienę. Pastebėjęs, kad dirba viena, pasakė vėliau užsuksiąs pažiūrėti, kaip jai sekasi. Nusprendusi, kad už naktį darbe Hariso-

nas Grantas jai skolingas taurę *pinot grigio*, Frenkė iš dosniai aprūpinto biuro baro išsitraukė brangaus, bet ne per daug prabangaus vyno butelį, atsinešė prie stalo ir atidarė.

Ji jau ruošėsi kibiti į makaronus, kai suprato, kad restoranas pamiršo įdėti vienkartinę šakutę. Kadangi neketino valgyti rankomis, basa apėjo stalą ieškodama batelių, bet niekur jų nerado. Galiausiai pakišo galvą po masyviu stalu. Ten buvo tamsu, užtruko minutėlę, kol akys apsiprato. Pagaliau pamatė savo batelį, nuspiartą į kairę, ir pergalingai jį pakėlusi jau siekė kito, kai virš tvirto medinio stalo pasigirdo žemas ir kaip ledas šaltas balsas:

- Aš ir nesitikėjau, kad tau patiks, Džefri. Moku žmonėms už tai, kad padarytų darbus, o ne už tavo įžvalgų strateginį mąstymą.

Harisonas Grantas. Dieve mano. Ko jis čia atėjo taip vėlai?

Frenkė kilstelėjo galvą ir viršugalviu trenkėsi į storą stalviršį. Net žiežirbos pažiuro iš akių. Ji paleido batelį, nusikeikė ir rankomis susiėmė už galvos tikėdamasi sumažinti veriantį skausmą.

- *Dieve brangus*, - artinosi nuožmus balsas. - Džefri, turėsiu atskambinti.

Harisonui Grantui patraukus Frenkės rankas nuo galvos ir kilstelėjęs smakrą, ji tik sumirkčiojo. Šviesi galva būtų geras ginklas pirmą kartą stojus prieš Harisoną Grantą, bet smegenys buvo apdujusios, žvelgiant į jį iš arti vaizdas liejosi. Apsirengęs juodu lietpalčiu, nes Niujorke diena buvo apniukusi ir lietinga, jis atrodė aukštas ir grėsmingas. Su anglies pilkumo kostiumu, tamsiais šereliais pasidengusiu aristokratišku smakru, veriančiomis juodomis akimis už akinių prabangiais rėmeliais – galėjai pamanyti, kad priešais stovi pats velnias.

Tyliai nusikeikęs jis numetė savo telefoną ant stalo, suėmė jos galvą didele plaštaka ir čiupė pirštais ieškodamas gumbo.

Radęs pulsuojantį iškilimą, suraukė antakius ir paklausė:

– Jeigu čia ne *Auksaplaukė ir trys lokiai* su brunete, sėdi ne toje kėdėje.

Išgirdus jo žemą šilkinį balsą jos širdis ėmė greičiau plakti. Tamsios Harisono akys smalsiai blykstelėjo.

– O kas, jei čia iš tikrųjų mano kėdė? – paklausė ji mėgindama išsklaidyti įtampą.

Jo lūpos išsilenkė.

- Tai būtų melas, nes kėdė priklauso mano asistentei Tesai, o tu, - sumurmėjo jis ir nužvelgė ją nuo galvos iki kojų, kurias spėjo įdėmiai apžiūrėti, - Ne Tesa.

Frenkė sunkiai nurijo seiles ir nusekė jo žvilgsnį. Per sujudimą jos klasikinio kirpimo sijonas pakilo ant šlaunų atidengdamas nėrienuotas kojines, kurios buvo vienintelė užuomina į moteriškumą jos belyčiame biuro drabužių ansamblyje. *O Dieve*. Frenkė greitai truktelėjo vasarinį vilnos sijoną žemyn ant kelių, o veidą užliejo toks karštis, kad, rodėsi, užsiliepsnos. Ji sunkiai pakėlė į Harisoną akis ir pamatė... *nusivylimą?*

- Tesai, - sumurmėjo beviltiškai mėgindama gelbėti situaciją: - Prasidėjo priešlaikinis gimdymas ir ji pagimdė vakar vakare. Ko... - Taip ir neužbaigė sakinio, nes biurą pervėrė sidabrinis šviesos spindulys. Frenkė sumirkčiojo baimindamasi, kad jai vaidenasi, bet atsimerkusi pamatė besiartinant du ginkluotus apsaugininkus. Jai atvipo žandikaulis.

- Rankas aukštyn, - suriaumojo apsaugininkai nenuleisdami nuo Harisono akių. Frenkė iškėlė rankas. Jos širdis daužėsi taip stipriai, kad bijojo apalpsianti, akys nepaleido šviesoje blizgančių metalinių vamzdžių.

Galiausiai atplėšusi žvilgsnį ji dirstelėjo į Harisoną. Jos nuostabai, jis atrodė linksmas. Užuoť vykdeš apsaugininkų nurodymus, uždejo rankas ant šlaunų ir atsitiesė.

- Pasakiau: rankas aukštyñ, - subliuvo apsaugininkas rodydamas į jį ginklu. - Dabar.

Frenkės viršininkas iš lėto demonstratyviai iškėlė rankas virš galvos. Nors ir pakluso, kiekvienas kūno raumenėlis buvo įsitempęs ir pasiruošęs priešintis, tamsios akys blizgėjo. Tai pajutę apsaugininkai nenuleido nuo jo žvilgsnio.

- Rankas už nugaros.

Direktorius pravėrė lūpas.

- Manau...

- Rankas už nugaros.

Frenkės viršininkas susidėjo rankas už nugaros, jo veidas apsiniaukė. Arčiau jo stovėjęs apsaugininkas įsidėjo ginklą į dėklą, apsuko direktorių nugara į save ir užsegė ant riešų antrankius.

O Dieve. Apniukusios Frenkės smegenys tik dabar suprato, kad tai *Grant Industries* apsaugininkai. Bet kodėl jie suima Harisoną Grantą?

Kitas apsaugininkas, kuris vis dar laikė ginklą rankose, pirštu pamojo Frenkei.

- Čionai.

Protaujanti smegenų dalis sakė, kad ji nenori nemalonumų su ginkluotu žmogumi. Net jei jis vilki uniformą. Galbūt jie tik apsimeta įmonės apsaugininkais. Galbūt nori juos *apiplėšti*...

- Judinkis, - suurzgė apsaugininkas. Frenkės užpakalis greitai pakilo nuo kėdės. Ji pati nesuprato, kaip jai pavyko, nes kojos virpėjo it drebučiai. Ji nusvirduliavo prie vyro drebėdama taip, kad net kaukšėjo dantimis. Kitas apsaugininkas stumtelėjo Harisoną į jos atlaisvintą kėdę.

- Kas nutiko? - paklausė apsaugininkas, stovėjęs šalia Frenkės.

Ji pažvelgė į jį nesusigaudydama, kas vyksta.

- K-ką turite galvoje? Jūs čia įsiveržėte...

- Nuspaudėte pavojaus mygtuką.

Pavojaus mygtuką. Kokį pavojaus mygtuką?

Ji blankiai prisiminė, kad kažkas kažką sakė apie pagalbos mygtuką, kurį galima nuspausti, jei kas nors nutiktų, bet tada tik pasijuokė manydama, jog jis labiau pravers turint reikalų su Koburno atstumtomis įsiutusiomis moterimis nei tikrai įvykus nelaimei. Jos buvusiame biure tas mygtukas buvo ant sienos prie stalo....